

SVETE MISE U TJEDNU 10.6.2012.- 17.6.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
10.6.	N	10. KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Josip Račan 09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Đuro i Vinko Grganja , obit. Vrabec 11.00 + obit. Hrženjak i Mesarov 17.00 – Svećeničko ređenje u Vž katedrali
11.6.	P	<i>sv. Barnaba, apostol</i>	07.00 + Slavko Pozder (god.)
12.6.	U	<i>sv. Ivan Fakundo sv. Leon III., papa</i>	19.00 + Anto Budeš 19.30 – Molitvena zajednica
13.6.	S	<i>sv. Antun Padovanski;</i>	19.00 + vlč. Antun Vlahović i Barica Paček 19.30 – Marijina Legija
14.6.	Č	<i>sv. Elizej, prorok sv. Marcijan iz Sirakuze</i>	19.00 + Željko i Mato Sokolović 19.30 – KLANJANJE
15.6.	P	PRESVETO SRCE ISUSOVO	19.00 – KUMULATIVNA: Ivan Račan mlađi (1. god); Josip i Marija Matekov, Stjepan Gašpar; Antun i Barica Mesarov; Dorica, Mijo, Ljubica i rodit. Piskor; Martin Žuškin; u čast Presv. Srcu Isusovu; Marta, Anđa, Stjepan i obit. Ivančić; Antun i Barica Pavunić; Marica, Pavao i obit. Novaković
16.6.	S	Bezgrešno Srce Marijino	07.00 – Stjepan Plemenčić i Tanja Đurišević 17.30 – Služba Riječi i blagoslov za generaciju 1981.-1982. 19.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Đurđa Posavec
17.6.	N	11. KROZ GODINU	08.00 – Župna 11.00 – Sv. Misa (Sv. Ana / Vidovo proštenje): + Ivan (10g.) Miletić, Cvjeta i Dragutin Račan 19.00 + Drago, Jakob i Slavica Jurkov, Marica Popec, Marica i Petar Mađerek

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 300 komada

Prihvaćati Kraljevstvo Božje s paradoksalnim Isusom **(Mk 3,20-35)**

I nekad i danas bilo je i bit će ljudi koji dovode u pitanje Isusov nauk i djela. Koji je krivi, a koji ispravan stav prema Isusu?

Dok se oko Isusa i apostola skupilo toliko mnoštvo “da nisu mogli ni jesti”, Isusovi krvni rođaci dolaze da ga “obzudaju”, jer je do njih došao klevetnički glas da s njime nešto nije u redu. Oni su smatrali da je njihov rođak i mještananin Isus na putu samorazaranja. Napustio je siguran život mjesnog stolara koji je radom uzdržavao sebe i majku te se upustio u pustolovinu propovijedanja Kraljevstva Božjega. Sve je to posve drugačije od onoga što priželjkuju Nazarećani, stoga bi ga trebalo silom ušutkati vraćajući ga u njegovu zanatsku radnju. Optužuju ga da je u vezi s đavlom, izvrću njegove najplemenitije pothvate i nakane te tako teško griješe protiv Dobrote, Istine, Duha Božjega. Zapravo u dubini svoje duše odbijaju prihvatiti Kraljevstvo Božje koje u Isusu postaje prisutno i dostupno, negiraju njegovu spasenjsku i spasotvornu djelatnost. To je njihov trajni stav. Trajno odbijaju svjetlo i istinu koju Bog po Isusu nudi i potvrđuje u njegovim čudesnim djelima. No i tada je Isusova prijetnja u svojoj biti proročki poziv, a ne konačno zatvaranje vrata.

Bog nama nikad ne zatvara vrata; sami to činimo tvrdoćom svoga uma, osjećaja, srca. Oni od rodbine koji su ostali vani tražili su da On izađe k njima. No Isus nije mogao izaći, jer je oko njega sjedilo mnoštvo: “I okruži pogledom po svojim što su sjedili oko njega u krugu i kaže...”. Ovo zaokruživanje pogledom bilo je najava nove obitelji koju Isus osniva. Taj pogled bio je ohrabrenje i zahvala. Ohrabrenje da slušatelji ostanu mirno na svojim mjestima i u krugu zajednice koju on osniva, ali i zahvala za odaziv i podršku. Proglašava ih svojom majkom, braćom i sestrama zato što zajedno s njime volju Božju traže i vrše. Oni prihvaćaju Isusa i kraljevstvo koje on uprisutnjuje. On time ne odvrća članove obitelji od međusobne vjernosti, ljubavi i uslužnosti. Dapače, on će proglasivši nerastavljivost vjerničke ženidbe, uzdignuti zajedništvo muškarca i žene na dostojanstvo sakramenta. Samo proglašava da uključivanje u novu obitelj njegovih sljedbenika nadilazi zemaljske kriterije i rodbinske veze. Oni koji hoće biti otvoreni za kraljevstvo što ga on naviješta, trebaju s njime prihvaćati volju Božju.

Zaključak – duhovno iskustvo

Upravo zbog toga što je danas svećenik opterećen, i što se od njega na svakom polju gdje radi puno zahtijeva i stručnosti, i ljudskosti, i duhovnosti, on sebi mora znati tako dobro organizirati vrijeme da ga ima za svoje djelatnosti, odnosno potrebe ljudi, za svoje kreativno odmaranje, za svoje trajno usavršavanje, kako u svojoj djelatnosti kao teolog tako i u svojoj osobnoj duhovnosti, on mora sebi znati postaviti hijerarhiju vrednota i potreba te mora naći svaki dan vremena za *ono jedno*. Hoćemo li to nazvati sjedenjem kod nogu Gospodinovih, prebivanjem kod njega, meditacijom, meditativnim čitanjem, bilo časoslova bilo Sv. pisma, meditativnom lectio divina – to nije bitno. Bitno je da rad za Gospodina ne možemo odvojiti bez prebivanja kod Gospodina. Prebivanje kod Gospodina podrazumijeva puštanje drugih aktivnosti po strani te maksimalno usredotočenje na slušanje, na tu-bitu. Iz prebivanja kod Gospodina događa se da sve ono što činimo, činimo zajedno s njim, kako to Pavao jednostavno kaže: «Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite» (1 Kor 10,31). Osim toga, važno je također i drugo što Rahner naglašava, a to je da nema uniformirane svećeničke duhovnosti. Svaki svećenik izborit će svoju osobnu duhovnost: «Svatko mora, polazeći iz svoje situacije, iz svoje prirodne sklonosti, iz svoje životne povijesti, postupno iskristalizirati svećeničku sliku i tip duhovnosti koji su za njega ispravni s, naravno, poniznom svijesću da to nije svećenik *kao takav* ono što on predstavlja, nego *jedan* svećenik (naglasio autor).» To je također olakšavajuće, ali i napornije, za svakog pojedinoga svećenika koji ipak tu svoju duhovnost mora mjeriti prema nekim određenim mjerilima koja mu se sama daju u evanđelju koje propovijeda i u formi i materiji sakramenata koje dijeli. Važno je da shvatimo kako ni duhovno iskustvo nije ekstaza nego se zadobiva u svakodnevici življenja. Duhovno je iskustvo također iskustvo i tame kao i svjetla, tuge kao i radosti, neuspjeha kao i uspjeha. Zato je lako shvatiti da je posve naravno te će Rahner reći i za svećenika ono što je već rekao za svakoga kršćanina sutrašnjice da mora biti mistik. Svećenik mora biti mistik današnjice, već danas: «U svakom slučaju, svećenik bi morao biti onaj koji osobno moli, biti mistik.» Mistik nije onaj koji proživljava ekstaze ako nije prethodno prošao kroz tamnu noć duše. Mistik je onaj koji se upušta u «avanturu» s Bogom.

Posljednju dimenziju svećeničke duhovnosti, za koju naglašava da ju ne smijemo ni u kojem slučaju preskočiti, naziva «političkom dimenzijom» svećeničke duhovnosti. Ona pokazuje najviše kako duhovnost uopće, a osobito svećenička duhovnost, ne smije i nema pravo biti intimističkom. Politička svećenička duhovnost je ljubav prema bližnjemu, konkretno briga za siromahe u bilo kojemu vidu. K njima duhovnost upućuje i njima se ona mora hraniti. Drastično to prikazuje Rahner: «Još možemo podnijeti proturječnost učenih ili mudrih, ali od razočaranja siromašnih, razočaranih, proganjanih Crkva se ne može distancirati...» Takvi ulaze u svećeničku duhovnost i na njima ona raste ili pada. Oni su najbolji pokazatelji duhovnoga iskustva. Ako svećenik mora prednjačiti u duhovnom iskustvu pred vjernicima kojima služi i koje predvodi, onda mora prednjačiti i u ovome duhovnome iskustvu biti za i sa siromašnima bilo koje vrste.

Svetkovina Srca Isusova

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu istaknuto je obilježje suvremenog katoličanstva. Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu nalazimo kod srednjovjekovnih mistika, kao što su Julijana iz Norwicha, Francisca Rimska i sv. Bonaventura. U 16. st. njegovali su je kartuzijanci i kasnije isusovci. Poticaj za uvođenje blagdana Srca Isusova došao je iz francuskog grada Paray le Moniala prigodom ukazanja Srca Isusova sv. Mariji Margareti Alacoque 1675. g. Nakon što se blagdan Srca Isusova tako brzo proširio po mnogim biskupijama svijeta i vidjevši velike duhovne koristi od njegovog slavljenja, papa Pio IX. je 1856. g. posebnim dekretom odredio da se blagdan službeno slavi u cijeloj Katoličkoj Crkvi osobito s obzirom na potrebu zadovoljštine za grijeh.

Posvetna molitva svete Margarite Marije

Alacoque Presvetom Srcu Isusovu:

Ja darujem i posvećujem Presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i život, svoja djela, muke i patnje, da od sada svim svojim bićem samo njega ljubim, štujem i slavim. Ovo je čvrsta moja volja da budem sav njegov i da sve činim njemu za ljubav, odričući se cijelim srcem svega, što bi njemu moglo biti mrsko.

Tebe, dakle, Presveto Srce, odabirem za jedini predmet svoje ljubavi, za zaštitnika svoga života, za osiguranje svoga spasenja, za lijek protiv svoje slabosti i nestalnosti, za naknadnika svih pogrešaka svoga života i za svoje sigurno utočište na času smrti.

O predobro Srce, ti budi moje opravdanje pred Bogom, svojim Ocem, i odvрати od mene zaslužene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe stavljam sve svoje ufanje, jer se bojim svega od svoje zloće i slabosti, a nadam se svemu od tvoje dobrote.

Uništi, dakle, u meni sve, što bi moglo biti neugodno i protivno. Neka se tvoja čista ljubav tako utisne u moje srce, da nikada ne zaboravim na te i da se nikada ne odijelim od tebe. Zaklinjem te tvojom neizmjernom dobrotom, daj da moje ime bude u tebi upisano, jer ja hoću, da moja sreća i slava bude u tom da živim i umrem kao tvoj rob.

Amen.

OGLASI I ZAHVALE

POBOŽNOST PRESV. SRCU ISUSOVU: kroz mjesec lipanj svakog dana prije sv. mise.

PRVOPRIČESNICI I

KRIZMANICI: molimo vratiti haljine

CARITAS ŽUPE ZAHVALJUJE:

Svim ljudima koji su besplatno preselili stvari u nove prostore Caritasa. Hvala obit. Stjepana Halaćeka koji su dali prostor za Caritas u Rusanovoj br.1, Virje. Zidarske popravke izveli su Željko Horvat i Ivan Benkek. Martin Horvat – gletao i krečio. Ljepilo za pločice darovala općina Virje. Pločice lijepio – Mladen Kapitanić. Hvala svima koji su darovali pločice. Oko zavjesa pobrinule su se Marija Seleš i Đurđica Pavunić. Kod utovara i istovara iz starih prostorija u nove pomagali su: Marijan Popović – prevezio je traktorom, a pomagali su Stjepan Medenjak, Željko Vranić, Željko Špan, Katica Markov, Jasna Dragica, svi aktivni članovi Caritasa. Od srca svima hvala i molimo Božji blagoslov za njih.

DOBROVOLJNO DARIVANJE

KRVI: utorak, 12.06.2012. u Virju u Zdravstvenoj ambulanti od 09.00-12.00h: u INA-Naftaplinu Molve od 13.00 – 15.00h. Ponijeti osobnu iskaznici i iskaznicu ddk-i.

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale. Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji:

Hasan, P. Preradovića 7

Šklebar, Mitrovica 97

Jakopović, Lj. Gaja 62

Mikulić, I. Gundulića 1 (ob+zv)

Mrženjak, P. Miškine 7